

maa fremkomme saa tidligt, at den kan henvises til det Udvalg, som jeg gaar ud fra, at dette Forslag vil blive henvist til, nemlig det Udvalg, som er nedsat om Socialdemokraternes Forslag, og at der ud af dette Udvalgs samlede Overvejelse, af dets Forhandling med Ministeriet, med Sygekasseinspektoret og med Centralforeningen for Sygekasserne kan fremgaa et Resultat, som virkelig kan have Værdi for de danske Sygekasser. Der var et enkelt Udtryk i Ministerens Udtalelser, som jeg beklager, fordi jeg tror, at hvis det skal opfyldes, vil det blive vanskeligt at faa et Resultat. Det var Ordet „radikal“, det skulde være en radikal Revision. Ganske vist er Ordet radikal et lidt misbrugt Ord, som ikke altid behøver at betyde noget omfattende eller dybtgaaende. Men hvis den højtærede Minister dermed har ment, at det skulde være radikalt i Socialdemokraternes Betydning af Ordet, at det skulde nærme sig til de statssocialistiske Krav, der stilles fra socialdemokratisk Side, tror jeg rigtignok, at Udsigterne for et Resultat ville være meget daarligere, thi jeg kan ikke indse, hvorledes Ministeren skulde kunne fremsætte et saadant Forslag uden principielt at komme i Strid med Fler-tallet i dette høje Ting om den Vej, man i det hele skal gaa paa dette Omraade, og jeg tror endvidere, at han vil komme i en endnu mere uhjælpelig Strid med sin egen Kollega, Finansministeren. Men nu faa vi se. Det er, som sagt, mit Haab, at disse tre Forslag maa mødes i det samme Udvalg, og saa kunne de til Slut maaske ende med at gaa op i en højere Enhed.

Indenrigsministeren (P. Munch): Der er neppe Grund til nogen længere Forhandling om dette Forslag. Hele Problemet om Sygekassernes Stilling har for nylig været Genstand for en ret omfattende Diskussion her i Tinget, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Af de Ændringer, der her foreslaas, er der utvivlsomt adskillige, der pege i den rigtige Retning, og om hvis Grundtræk man formentlig uden Vanskelighed vil kunne enes. Der er andre, ved hvilke der vel kan være nogen Tvivl med Hensyn til det Spørgsmaal, om man der har truffet det rette. Jeg tænker saaledes paa Forslaget om en anden Fordeling af Statstilskuddet. Den foreslaaede Forde-
lingsmaade vil efter en Beregning af Sygekasseinspektøren bevirke en forøget aarlig

Udgift af 70,000 Kr. Men den vil ikke alene betyde dette, at de 70,000 Kr. blive anvendte til Fordel for de mindre velstillede Sygekasser. Der vil tillige dér af følge en Forandring af Forholdet mellem de forskellige Grupper af Sygekasser. Der vilde blive Grupper af Sygekasser, som fik mindre end hidtil, og andre, som fik betydelig mere. Svingsningspunktet ligger ved de Sygekasser, der have et aarligt Kontingent af omtrent 8 $\frac{1}{2}$ Kr. For disses Vedkommende vilde der hverken blive Forhøjelse eller Nedsættelse. Derimod vilde Sygekasser, der have 3 Kr. i Kontingent, faa en Forøgelse af Tilskuddet af 33 Ø. aarligt pr. Medlem, medens Sygekasser med 13 Kr.s Kontingent vilde faa 24 Ø. mindre aarligt pr. Medlem end hidtil. Det er muligt, at der i og for sig vilde være Rimelighed i dette, hvis man fra først af havde ordnet det paa den Maade. Men der vil ved en Overgang til en saadan Fordeling være den Vanskelighed, at Købstadsygekasserne i ret høj Grad have indrettet sig paa Tilskud af den nuværende Støttelse. De have truffet Aftaler med Læger og indrettet hele deres Økonomi paa Grundlag af det nuværende Tilskud. Derfor vil en Nedgang i Tilskud volde ikke smaa Vanskeligheder for disse Sygekasser.

Det andet Punkt, hvor det vel er tvivlsomt, om man her er kommen til en Ordning, der virkelig kan føre til et Resultat, er Forholdet til Lægerne. Det er et Forsøg, der gøres efter dette Forslag, et Forsøg, som det maaske kan være rigtigt at gøre, men af hvilket man neppe bør vente sig alt for meget. Det er klart, at man ikke dermed har sikret Forholdet til Lægerne. Det er godt nok, at man faar en Voldgift, og det er muligt, at den vil kunne forebygge adskillige Stridigheder. Men paa den anden Side er Sagen langtfra afgjort dermed. En saadan Voldgiftsfastsættelse af Takster binder ikke Lægerne paa Forhaand, og det er meget muligt, at man ikke ved Hjælp deraf vil kunne sætte igennem, hvad man tilsigter. Hele dette Spørgsmaal trænger til en meget omfattende Behandling og meget grundige Undersøgelser, før man kan komme til et afgørende Resultat.

Jeg tror endvidere, at disse Ændringer langtfra ville kunne forslaa med Hensyn til Sygekasselovens Forandring. Der er neppe Tvivl om, at vi, som jeg allerede fremhævede ved det tidligere Lovforslags Behandling, maa skride til en langt mere omfattende Revision af vor Sygekasselov.